

Şeytan Bunun Neresinde

– NeclaKezbanT · 05 Eylül 2012

Yakın tarihten küçük bir anekdotla cümleye başlayalım;

Süleyman Demirel ile Bülent Ecevit'in birbirlerine küs oldukları bir dönemde, bir etkinlik için bir araya gelmeleri gerekmiş ve ortam gereği iki küs parti lideri tokalaşarak birbirlerine selam vermişler. Bunu gören zamanın gazetecilerinden biri Süleyman Demirel'e dönüp "sayın Demirel siz sayın Ecevit ile küs değil miydiniz, niçin elini sıktınız?" sorusunu yöneltmiş. Bunun üzerine pratik cevaplarıyla tanıdığımız Demirel şu yanıtı vermiş gazeteciye "Elini sıkmayacaktım da neresini sıkacaktım?..."

Neresini sıksak, nasıl karşılasak da ağırlayıp gecenin boşluğuna doğru uğurlasak yaşadığımız ülkenin çeşitlenen gerçeklerini. Bu gerçeklerden biridir medya ve televizyon, yayın ve yayım... Görsel sunum araçları diye genelleyebiliriz aslında televizyonculuk ve yayın-yayım sektörünü. Gittikçe gelişen çeşnisiyle aslında medya ve televizyonculuk ülkemizde büyüyen, büyüdükçe de gücünü hissettiren bir konumdur. Aynı zamanda ülkenin aydın yüzü olmaya, gelişimin önemli bir parçası sıfatına da namzet olmalıdır.

Gelin görün ki televizyon yayıncılığında eleştirilecek ne çok şey vardır. Sıralamayı denesem uzun bir liste oluşacak önümüzde. Uzun listenin içinden yalnızca bir tanesini getiriyorum şimdi beyaz kağıdın üstüne kalemin ucuna.

"Sihirli yaşamların sözcükleri, sihirli sanılan yaşamların sözcükleri, sihir sanılan yaşamlar, sihir ve yaşam."

sihir, gerçeklik, yaşam ve çocuklar...

Bir pazar dinlencesinde televizyon izlerken kanal değiştirme hakkımı sonuna kadar kullanırken üç televizyon kanalının üçünde de sihirli hayatların işlendiği çocuklara yönelik hazırlanmış dizilere rastladım. Kanalı değiştirdim, herkes gibi seçeneklerin arasında gezinme tercihim kullanmış oldum. Oldum da orda bırakmak istemedim konuyu.

Belki de her kişi farklı düşünecektir bu konuda ama ben bu tarz dizilerin küçük dimağları olumsuz etkilediğini düşünüyorum. Ne yazık ki hayat sihirli değneğinizle ya da ağzınızdan çıkan bir sözle birlikte değişmiyor ya da yaşamı güzelleştirmek, organize etmek için sihre ve büyülü bir yakınınızın yardımına ihtiyaç duymuyorsunuz. Gerekli olan yalnızca kendi benliğinizle, oluşmuş bilincinizle biçimlendireceğiniz, çabalayacağınız bir hayattan ibaretken üstelik. Bu dizilerin küçük beyinleri gerçeklikten alıp götürdüğünü, salt hayalden ibaret bir hayat sürme fikrinin beyinlerine kazındığını ve ne yazık ki izlenebilirlik uğruna farklı kanalların bir birinin kopyası "çakma" diye tabir edebiliriz yapımları

çocukların önüne sürdüklerini düşünüyorum. Taze zihinlerin yaratıcılık ve hayal gücünü geliştirici yapımların olduğunu da inkar edemeyiz ve diğerlerini nasıl eleştiriyorsak faydalı olanları da aynı seviyede yüceltmeliyiz.

Ne söylenir çoğunlukla televizyon programlarını eleştirenlere 'kanal değiştirirsin olur biter..' Hayır efendim kanalı değiştirince olup bitmez. Çünkü televizyonculuk/medya dediğiniz unsur misyon yüklenir sırtına. Onun toplumun önünde görevleri vardır, nasıl ki hitap etmeyi bilir, fikir çoğaltmayı fikri yaymayı bilir, bunun içindir içinde barındığı bütünün ışıldayan yüzü, bağımsız, yansız yayın yapma anlayışı, çok izlenebilirlik uğruna, rating uğruna değerler heba edilmemelidir. Bana kanal değiştirme hakkını sunan sistem aynı zamanda eleştirme hakkını da sunduysa, gördüğüm ve kendimce yanlış bulduğumu eleştirmeliyim, eleştirmeliyiz...

Görüntülü kutunun karşısından ayrılarak kendimize düşeni yerine getirmiş olmuyoruz. Sormalıyız kendimize ve herkese şimdi acaba

"Şeytan bunun neresinde?"

----- 29.12.2011